Adalék egy luxemburgi számlához

Minap kapott irodánk könyvelésre egy számlát, amely 17.99 EUR összegben egy interneten megrendelt szoftver letöltésének az ellenértékét tartalmazta. A róla szóló számla Luxemburgban kelt, s mint ahogy a program, úgy a számlát is le kellett tölteni. Tehát egy EU beszerzésről volt szó. A számla valójában nem is számla, hanem – INVOICE – hanem nyugta – RECEIPT - s nemhogy az EU-s adószámokat nem tartalmazza, de ráadásul még az eladó címét sem, s az ügyfél azt is csak kézzel írta rá a dokumentumra.

A bizonylaton szó sincs forgalmi adóról sem a kibocsátó szemszögéből, sem utalás arra, hogy az áfát a fordított adózással a vevőnek kellene megfizetnie.

Jött hozzám a könyvelő kolléga, hogy ez a bizonylat így, ebben a formájába nem felel egy EU számlával kapcsolatos elvárásoknak. Az első felindulás után a kérdés nem hagyott bennünket nyugodni: a dokumentum kibocsátója egy nagy nemzetközi cégcsoport tagja, s biztosan rendelkezik olyan adózási tanácsadói háttérrel, ami biztosítja, hogy a számláit helyesen állítja ki. S akkor ötlött be: 2013 óta a magyar áfa szabályok között is van az ún. „egyszerűsített számla” kibocsátására lehetőség. Ez az egyszerűsítés a közösségi jog alapján vált lehetségessé. Tehát Luxemburgban is kell valami hasonló szabálynak lennie, s ez alapján készülhetett a nevezett számla.

S ilyenkor a könyvelő kissé megretten: lehet, hogy nem elég „csak” a magyar adótörvények beható ismerete, a közösség többi tagállamának szabályait is behatóan kellene ismerni? Hogyan tudja a könyvelő a könyvelési díjban ezeket az ismereteket érvényesíteni, hiszen az ügyfélnek ez a számla is pontosan olyan számla, mint a többi?